

Roskilde Amts Skytteforening og den hævende Overbestyrelse, som det ærede Medlem stadig kommer tilbage til og synes at have saa megen Hjærtensglæde af, dreiede sig om Udtrykket „Forsikole for Hæren“, som det ærede Medlem ogsaa læste op. Det var en saare ubethdelig Strid om Ord; men da det ærede Medlem nævnte den, vil jeg opløse, at det Helt, hvorefter det dreiede sig er dette, om Skytteforeningernes Virksomhed skal indskrænke sig til igjennem Riffelkydning og Vegemøvelse at forberede Mandstabet til Hæren, hvilket var vort Standpunkt, eller om de skulle betragtes som en Forsikole for Hæren, hvilket er det Standpunkt, der tidligere er hævdet af gamle Roskilde Amts Skytteforening, men som det ærede Medlem er i en beslægtelig Uvidenhed om. Naar det ærede Medlem saa som Argument oplæste en Tale af mig, som skulde have staaet refereret i „Morgenbladet“, tror jeg ikke, at der deri er Noget omhelst, det ærede Medlem kunde have Noget imod. Det ærede Medlem vil dog ikke paastaa, at den Tale indeholder noget omhelst Andet end det, som jeg bestandig har hævdet og ogsaa hævder i dette Heft, og som jeg ogsaa haaber, det ærede Medlem vil hævde. Det ærede Medlem vil dog ikke bestride, at Skytteforeningerne skulle værne om den borgerlige Land — eller vil maasse det ærede Medlem ingen borgerlig Land have? Meningen ved Skytteforeningen er slet ikke, at de skulle være en Forsikole for Hæren, de skulle ikke være en disciplineret Skole, en Skole, som uddanner Livjægere og Gendarmere — det glæder mig virkelig at høre mine egne Ord igjen, jeg synes, at disse noget drastiske Udtryk virkelig ere træffende — men de skulle være Foreninger, som værne om den borgerlige Land. Det ærede Medlem har dog vel ikke noget imod den borgelige Land? Jeg tror, at den borgerlige Land i Hæren er i høi Grad vigtig. At Hæren først og fremmest sølste sig som Borgere, det var det, der gjorde, at vor Hær seirede i 1848. Komme vi først saa vidt, at der kommer en militærifist Følelse ind i Hæren i Stedet for en borgerlig, saa er Hæren ikke mere, hvad den skal være: et Led af det Folk, den forbygger; saa duer den ikke. Det har i høi Grad undret mig at høre det ærede Medlem her erklære sig med Indignation imod den borgerlige Land, da han udtrykte sin Misforvøelse med en Tale, der betegner den borgerlige Land som en Syfte for Hæren og Militarismen som en Ulykke. Det er første Gang, en Officer aabent har tilstaaet, at den borgerlige Land er noget, han ikke har med at gjøre (Uhyndelse). Sa Borgervæbningen er jo ikke

det Samme som den borgerlige Land. I den Grad er det ærede Medlem fjernet fra ethvert borgerligt Begreb, at blot Ordet „borgerlig“ gjør ham forstræffet. Man kan virkelig godt være meget respektabel, fordi man har borgerlig Land. Denne aabne Tilstaaelse, at den borgerlige Land er noget Slet, overstiger Alt, hvad jeg hidtil har kjendt, en saadan Tilstaaelse fra en Militær, som sidder i en borgerlig Forsamling, den danske Rigsdag, og udfører en saa borgerlig Gjerning som at notere en parlamentarisk Tale. Ligeledes tager det ærede Medlem komplet feil, naar han tror, jeg har Noget imod, at de morer sig her i Kjøbenhavn. Jeg har ikke det Bitterste imod, at de skyde og drive af den Sport, de ville, det er en smuk og hæderlig Maade at bruge Søndagen paa, i saa Henseende skal det aldrig mangle paa Anerkjendelse fra min Side. Men noget Andet er, at der ingen Mening er i, at en saadan Forening af den Grund skal have Del i Statsstilskudet fremfor en Forening, som i langt højere Grad opfylder det egentlige Formaal med Riffelkydning og Vegemøvelser, det vil det ærede Medlem dog selv indrømme. Det ærede Medlem siger, at Sport ikke er noget Ondt. Det er det ganske vist ikke, men endnu ere vi ikke komne saa vidt, at vi opfatte Sport som et Statsanliggende. Det er meget muligt, at vi kunde komme til at give Tilskud til Sport ligesaa godt som til noget Andet, men man maa blot ikke paastaa, at det er heldigt at fordele Tilskudet til Skytteforeningerne herester, naar Formaalet i Virkeligheden er et helt andet. Sa, jeg vil ikke fortsætte denne Debat, fordi jeg tror, den er temmelig ørkesløs. Dersom det ærede Medlem ikke havde fremdraget denne Tale, skulde jeg slet ikke være kommet ind derpaa. Jeg skal dog imidlertid slutte med at gjøre den Bemærkning med Hensyn til Referatet, at det i alt Fald paa eet Punkt er fuldstændig forkert, nemlig naar der staaar, at jeg har sagt, at det duer ikke at have Officerer i Bestyrelsen. Det er en Misforstaaelse af Referenten. Der foreligger jo ogsaa andre Referater, som det ærede Medlem let kan skaffe sig. Jeg veed sikkert, at jeg udtrykkelig bemærkede, at det, som er Opgaven for Skytteforeningerne, er netop at værges for den borgerlige Land, men at det, at der er et Par Officerer i Overbestyrelsen ganske sikkert ikke kan være nogen Hindring i saa Henseende, idet det er min Overbevisning, at de fuldt ud ville virke til det samme Formaal. Dersom der virkelig staaar, hvad det ærede Medlem læste op, og der ikke staaar noget Mere, da er Referatet ikke rigtigt. Jeg siger ikke dette